

Protokół

78. posiedzenia Komisji Standaryzacji Nazw Geograficznych poza Granicami Rzeczypospolitej Polskiej, które odbyło się 27 marca 2013 roku w gmachu Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii przy ul. Wspólnej 2 w Warszawie. W posiedzeniu uczestniczyli członkowie Komisji – według załączonej listy obecności (zał. 1).

Wstępny porządek obrad obejmował:

1. Zagajenie.
2. Przyjęcie protokołu 77. posiedzenia Komisji z dnia 13 lutego 2013 roku.
3. Sprawy bieżące.
4. Kontynuowanie omawiania wykazu polskich nazw geograficznych z obszaru Europy (bez Litwy, Białorusi, Ukrainy, Czech, Słowacji i Rosji).
5. Omówienie wykazu polskich nazw geograficznych z obszaru Rosji.

Obrady prowadziła Ewa Wolnicz-Pawłowska, przewodnicząca Komisji.

Ad 1. Na posiedzenie przybył Główny Geodeta Kraju, Kazimierz Bujakowski, który wręczył nominacje na członka Komisji dr Teresie Brzezińskiej-Wójcik i dr. Tomaszowi Witesowi.

Ad 2. Do protokołu 77. posiedzenia zgłoszono kilka uwag, głównie redakcyjnych. Po ich uwzględnieniu protokół przyjęto jednogłośnie (15 głosów za).

Ad 3. B. Więclaw poinformowała, że przygotowywana jest odpowiedź Ministerstwa Spraw Zagranicznych dotycząca umiejscowienia Palestyny w wykazie nazw państw – MSZ uznał, że Palestynę nadal należy wymieniać w załączniku z terytoriami o spornym lub nieustalonym statusie, bez podawania dla niej długiej nazwy polskiej, z obszernym przypisem wyjaśniającym status Palestyny i polskie stanowisko z nim związane.

A. Czerny poinformował o odpowiedzi Zespołu Ortograficzno-Onomastycznego Rady Języka Polskiego na pytania zadane przez Komisję kilka miesięcy temu.

W pierwszym, Komisja pytała się o formy pochodne od nazwy Mjanma – ZOO ustalił, że przymiotnikiem jest *mjanmański*, zaś nazwami mieszkańców – *Mjanmańczyk*, *Mjanmanka*, *Mjanmańczycy*.

Drugie pytanie dotyczyło odmiany nazw zakończonych w piśmie na -ja, które jednak nie mają wymowy [ja], tylko [dża], [ha], [ża]. Wg ZOO w przypadku tego typu nazw można zastosować nieodmienność (np. w *Koja*, w *Tarija*) lub zastosować odmianę respektującą wymowę: *Koja*, D. *Kodży*, Mc. *Kodży*; *Tarija*, D. *Tarihy*, Mc. *Tarisze*. To drugie rozwiązanie korzystne jest zwłaszcza w tekstach mówionych.

Ostatnie z pytań dotyczyło tego, w przypadku jakich państw i terytoriów zależnych należy stosować przyimek „na”, a dla jakich „w”. Brak konsekwencji widoczny jest zwłaszcza w przypadku państw wyspiarskich, gdyż dla części z nich używany jest przyimek „na”, a dla części „w” (np. *na Islandii*, ale w *Irlandii*, *na Filipinach* ale w *Mikronezji*, *na Barbadosie*, ale w *Bahrajnie*). Wg ZOO należy przede wszystkim stosować wskazania słowników poprawnościowych, tzn. stosować tylko te formy, które są w nich wymienione – np. *na Ukrainie*, *na Białorusi*, *na Węgrzech*, *do/w Mołdawii*, zaś w przypadku Słowacji i Łotwy oprócz połączeń z *na*, dodatkowo są akceptowalne połączenia z przyimkami *do/w*, jako urzędowe i rzadsze. W przypadku nazw krajów zawierających termin *wyspa* lub *wyspy*

należy w miejscowniku stosować *na* (np. *na Wyspie Man, na Wyspach Owczych*). Podobnie *na* należy stosować w miejscowniku dla nazw zbiorowych, np. *na Bahamach, na Marianach Północnych*. W pozostałych przypadkach dopuszczalne jest stosowanie w miejscowniku, w zależności od znaczenia, *na* lub *w*; to geografowie powinni rozstrzygać, czy istnieje potrzeba rozróżniania wyspa – kraj (np. *na Tajwanie – w Tajwanie*).

M. Zych przedstawił problem stosowania długich/oficjalnych nazw dla miast. W wykazie nazw państw długie nazwy zostały podane dla siedmiu stolic, w wykazie egzonimów długie nazwy uwzględniono dla kolejnych trzech stolic oraz dla dziewięciu innych miast (ponadto w 17 przypadkach długie nazwy uwzględnione są w nazwach jednostek administracyjnych pokrywających się z miastem). Jednak długie nazwy stosowane są dla wielu miast – w przypadku samych stolic można znaleźć kilkadziesiąt takich przypadków. Zastanawiano się zatem, czy uwzględniać tego typu nazwy, czy je zupełnie pominąć. A. Czerny zwrócił uwagę, że nazwy te mają różny status – niektóre są formami urzędowymi powszechnie stosowanymi, częściej nawet od formy krótkiej (np. *Ciudad de México*), inne są formami urzędowymi spotykanymi tylko w oficjalnych dokumentach, status jeszcze innych zaś trudno ustalić. W czasie dalszej dyskusji ustalono, że w przypadku długich nazw miast nie powinno się mówić o nazwie oficjalnej, gdyż nie każda długa nazwa jest nazwą oficjalną. Postanowiono, że w przypadku długich nazw miast w wykazach nie będzie przed nimi podawany skrót „ofic.”, stosowany także dla nazw jednostek politycznych i administracyjnych, zaś nazwa długa od krótkiej będzie oddzielana tylko przecinkiem. Uznano, że warto do wykazów pododawać długie nazwy miast, nawet jeżeli ich statusu nie jesteśmy pewni. Ewentualne dodanie tych nazw w obecnie przygotowywanych wykazach (nazw państw i polskich nazw geograficznych świata) uzależniono jednak od możliwości organizacyjnych.

Omówiono polskie nazwy z obszaru czeskiej części Śląska Cieszyńskiego uwzględnione na mapie „Zaolzie” wydawnictwa ShoCart. Formy nazw zawarte na tej mapie zostały porównane z nazewnictwem stosowanym przez Komisję – w przypadku rozbieżności porównano je także z nazwami stosowanymi w innych publikacjach oraz skonsultowano z Robertem Mrózkiem – autorem książki „Nazwy miejscowe dawnego Śląska Cieszyńskiego”. Po przeanalizowaniu tego nazewnictwa Komisja uchwaliła:

- zmianę egzonimu *Domaslawice Dolne* na ***Domasłowice Dolne*** dla miejscowości (aklamacja);
- zmianę egzonimu *Domaslawice Górne* na ***Domasłowice Górne*** dla miejscowości (aklamacja);
- zmianę egzonimu *Łuczyna* na ***Łuczyna*** dla miejscowości (aklamacja);
- zmianę egzonimu *Łuczyna* na ***Łuczyna*** dla rzeki (aklamacja);
- zmianę egzonimu *Karpentna* na ***Karpętna*** dla części Trzyńca (aklamacja);
- dodanie egzonimu ***Granice*** dla części Karwiny (aklamacja);
- dodanie egzonimu ***Leskowiec*** dla części Frydka-Mistka (aklamacja);
- dodanie egzonimu ***Skalica*** dla części Frydka-Mistka (aklamacja);
- dodanie egzonimu ***Nowa Wieś*** dla części Frydlantu nad Ostrowicą (aklamacja);
- dodanie egzonimu ***Czeladna*** dla miejscowości (aklamacja).

Omówiono także nazwy pozostawione do wyjaśnienia na poprzednich posiedzeniach.

Na 77. posiedzeniu Komisja zastanawiała się, czy wprowadzić nazwę *Cieśnina Lesbijka*, która jest odpowiednikiem greckiej nazwy podanej w zeszycie 11 „Nazewnictwa

geograficznego świata” i jest czasami spotykana. Po sprawdzeniu nazwy tej cieśniny okazało się, że grecka nazwa *στενό Λέσβου*, podana w „Nazewnictwie geograficznym świata” (a także jej angielski odpowiednik *Strait of Lesbos*), jest obecnie spotykane sporadycznie, zaś współczesna grecka nazwa tej cieśniny to *στενό Μυτιλήνης* (trl. Stenó Mytilīnīs, trb. Steno Mitilinis; ang. *Mytilini Strait / Mitilini Strait*) – pochodzi ona od nazwy głównego miasta wyspy *Μυτιλήνη* (trl. Mytilīnī, trb. Mitilini), dla którego zalecany jest egzonim *Mitylena*. Turecka nazwa cieśniny to *Midilli Boğazi / Midilli Kanalı* – *Midilli* to turecka nazwa zarówno dla wyspy Lesbos, jak i dla miasta Mitylena. Komisja w związku z tym uznała, że nie należy przywracać nazwy *Cieśnina Lesbijska* (11 głosów za takim rozwiązaniem, 2 przeciw, 3 wstrzymujące się). Uznano także, że nie ma potrzeby wprowadzania egzonimu *Cieśnina Mityleńska*.

Po wyjaśnieniach dotyczących obiektów nazwanych *Ems Zachodni* (znajdujący się w Holandii i Niemczech) i *Ems Wschodni* (znajdujący się w Niemczech), postanowiono, przez aklamację, przenieść je z kategorii „zatok” do kategorii „inne obiekty naturalne”. Postanowiono, także przez aklamację, przenieść nazwę *Pobrzeże Meklemburskie*, dla obiektu w Niemczech, z kategorii „nizina, równina” do kategorii „wybrzeża” – w kategorii tej znajdują się wszystkie inne uwzględniane przez Komisję pobrzeża i wybrzeża, niezależnie od tego czy są one rozległymi regionami, czy tylko wąskimi pasami lądu.

Komisja postanowiła także przyjąć nazwę dla stanu w południowych Indiach. Po angielsku nazywa się on *Tamil Nadu*, zaś w hindi i po tamilsku *Tamilnadu* (w transkrypcji). A. Karp wyjaśnił, że poprawny zapis tamilski (i hindi) nazwy tego stanu to właśnie *Tamilnadu*, choć spotykane są także formy *Tamilnad* i *Tamil Nadu*. W publikacjach polskich spotykane są wszystkie te formy, jednak przeważa zapis *Tamilnadu*, zwłaszcza w publikacjach naukowych. Komisja postanowiła zatem przyjąć dla tego stanu pseudoegzonim *Tamilnadu* (15 głosów za, 0 przeciw, 2 wstrzymujące się).

Ad 4. Kontynuując omawianie nazw obiektów geograficznych z obszaru Europy Komisja uchwaliła:

- ustalenie, że egzonim *Las Czeski* odnosi się do gór leżących w Czechach i Niemczech, zaś nazwa *Las Górnopalatynacki* traktowana będzie jako odnosząca się do osobnego obiektu leżącego tylko w Niemczech i stanowiącego część *Lasu Czeskiego* (aklamacja);
- ustalenie, że egzonim *Średniogórze Niemieckie* odnosi się do regionu, a nie do gór w Niemczech (aklamacja);
- dodanie egzonimu *Rezerwat Biosfery „Vessertal-Las Turyński”* dla obszaru chronionego w Niemczech (aklamacja);
- dodanie egzonimu *Norwegia Północna* dla regionu w Norwegii (aklamacja);
- dodanie egzonimu *Fogarasz* dla miejscowości w Rumunii (aklamacja);
- dodanie egzonimu *Nowy Soloniec* jako wariantowego dla nazwy *Nowy Soloniec* dla miejscowości w Rumunii (aklamacja);
- dodanie egzonimu *Paltynosa* dla miejscowości w Rumunii (aklamacja);
- dodanie egzonimu *Rymnik* dla miejscowości w Rumunii (aklamacja);
- dodanie egzonimu *Solka* dla miejscowości w Rumunii (aklamacja);
- skasowanie egzonimu *Bystra* dla rzeki w Rumunii (aklamacja) – w Rumunii jest 6 rzek o rumuńskiej nazwie *Bistra*, wszystkie są krótkie i mało znaczące;
- dodanie egzonimu *Bystrzyca* dla rzeki w Rumunii, dopływu rzeki *Șieu* (aklamacja);
- dodanie egzonimu *Tyrnawa* dla rzeki w Rumunii (aklamacja);

- dodanie egzonimu *Mała Tyrnawa* dla rzeki w Rumunii (aklamacja);
- dodanie egzonimu *Wielka Tyrnawa* dla rzeki w Rumunii (aklamacja);
- ustalenie, że egzonim *Równina Transylwańska* odnosi się do wyżyny, a nie do równiny w Rumunii (aklamacja);
- dodanie egzonimu *Droga Transfogaraska* dla drogi w Rumunii (aklamacja);
- dodanie egzonimu *Park Narodowy Żelaznej Bramy* dla obszaru chronionego w Serbii (aklamacja);
- dodanie pseudoegzonimu *Koper* dla jednostki administracyjnej w Słowenii (aklamacja);
- dodanie pseudoegzonimu *Koper* dla miejscowości w Słowenii (aklamacja);
- dodanie egzonimu *Kraina* dla regionu w Słowenii (aklamacja);
- dodanie egzonimu *Górna Kraina* dla regionu w Słowenii (aklamacja);
- dodanie egzonimu *Dolna Kraina* dla regionu w Słowenii (aklamacja);
- dodanie egzonimu *Wewnętrzna Kraina* dla regionu w Słowenii (aklamacja);
- dodanie egzonimu *Rezerwat Biosfery Alp Julijskich* dla obszaru chronionego w Słowenii (aklamacja);
- dodanie egzonimu *Rezerwat Biosfery Krasu* dla obszaru chronionego w Słowenii (aklamacja);
- zmianę egzonimu *Polska Stacja Polarna Hornsund* na *Polska Stacja Polarna Hornsund im. Stanisława Siedleckiego* wraz z dodaniem egzonimu wariantowego *Polska Stacja Polarna im. Stanisława Siedleckiego* dla stacji badawczej na Svalbardzie (aklamacja) – z okazji pięćdziesięciolecia stacji, w 2007 roku nadano jej imię Stanisława Siedleckiego;
- dodanie egzonimu *Ziemia Alberta I* dla regionu na Svalbardzie (aklamacja);
- dodanie egzonimu *Ziemia Bünsowa* dla regionu na Svalbardzie (aklamacja);
- dodanie egzonimu *Ziemia Dicksona* dla regionu na Svalbardzie (aklamacja);
- dodanie egzonimu *Ziemia Gustawa V* dla regionu na Svalbardzie (aklamacja);
- dodanie egzonimu *Ziemia Gustawa Adolfa* dla regionu na Svalbardzie (aklamacja);
- dodanie egzonimu *Ziemia Haakona VII* dla regionu na Svalbardzie (aklamacja);
- dodanie egzonimu *Ziemia Heera* dla regionu na Svalbardzie (aklamacja);
- dodanie egzonimu *Ziemia Jakuba I* dla regionu na Svalbardzie (aklamacja) – w opracowaniach spotykana jest co prawda nazwa *Ziemia Jamesa I*, będąca kalką nazwy norweskiej *James I Land*, jednak ziemia ta została nazwana na cześć króla Anglii Jakuba I, zatem w polskiej nazwie regionu należy stosować przyjęte polskie imię tego władcy;
- dodanie egzonimu *Ziemia Nathorsta* dla regionu na Svalbardzie (aklamacja);
- dodanie egzonimu *Ziemia Olafa V* dla regionu na Svalbardzie (aklamacja);
- dodanie egzonimu *Ziemia Przylądka Południowego* dla regionu na Svalbardzie (aklamacja);
- dodanie egzonimu *Ziemia Sabiny* dla regionu na Svalbardzie (aklamacja);
- dodanie egzonimu *Ziemia Wedela Jarlsberga* dla regionu na Svalbardzie (aklamacja);
- zmianę egzonimu *Zatoka Białych Niedźwiedzi* na *Zatoka Białego Niedźwiedzia* dla zatoki na Svalbardzie (14 głosów za zmianą, 1 przeciw, 1 wstrzymujący się) – dotychczasowa nazwa polska nie odpowiadała nazwie norweskiej, która została nadana od nazwy lodołamacza „Isbjørn” (‘Biały Niedźwiedź’); nazwa w formie *Zatoka Białych Niedźwiedzi* została spopularyzowana dzięki wydanej w 1960 roku

- książce Jana Szczepańskiego pod tytułem „Zatoka Białych Niedźwiedzi” oraz filmowi Jarosława Brzozowskiego z 1961 r. „W Zatoce Białych Niedźwiedzi”, jednak w publikacjach naukowych przeważa forma *Zatoka Białego Niedźwiedzia*;
- dodanie egzonimu **Lodowiec Hansa** dla lodowca na Svalbardzie (aklamacja);
  - zmianę egzonimu *Płaskowyż Amundsena* na **Lodowiec Amundsena** wraz z przeniesieniem z kategorii „wyżyny, płaskowyże” do kategorii „lodowce” dla obiektu na Svalbardzie (aklamacja) – nazwa została zaproponowana w czasie polskiej ekspedycji z 1934 r. w formie *Amundsen Plateau*, jednak ostatecznie Norwedzy ustalili ją w formie *Amundsenisen* (-isen to po norwesku „śnieg” lub „lodowiec”); nie jest to płaskowyż, tylko pole stałego śniegu;
  - zmianę egzonimu *Grzbiet Stanisławskiego* na **Góra Stanisławskiego** wraz z przeniesieniem z kategorii „góry” do kategorii „szczyty” dla obiektu na Svalbardzie (aklamacja) – jest to pojedynczy szczyt, a nie góry;
  - zmianę egzonimu *Góra Fotografów* na **Pasmo Fotografów** wraz z przeniesieniem z kategorii „szczyty” do kategorii „góry” dla obiektu na Svalbardzie (aklamacja) – jest to pasmo długości ok. 4 km składające się z pięciu wierzchołków; także zgodnie z nazwą norweską *Fotografryggen* jest to pasmo (-rygg, -ryggen to po norwesku „pasmo górskie”);
  - zmianę egzonimu *Szczyt Polaków* na **Góry Polaków** wraz z przeniesieniem z kategorii „szczyty” do kategorii „góry” dla obiektu na Svalbardzie (aklamacja) – jest to pasmo długości ok. 6 km składające się z sześciu wierzchołków; w czasie polskiej ekspedycji z 1934 r. została zaproponowana nazwa w postaci *Szczyt 1934 Roku* dla głównego wierzchołka pasma, jednak ostatecznie Norwedzy ustalili nazwę nie dla szczytu, tylko dla całego pasma, przyjmując dlań w formę *Polakkfjellet*;
  - ustalenie, że egzonim **Warszawa** odnosi się do gór, a nie do szczytu na Svalbardzie (aklamacja) – jest to pasmo boczne długości ok. 1,5 km wchodzące w skład Gór Piłsudskiego, także zgodnie z nazwą norweską *Warszawaryggen* jest pasmem;
  - dodanie egzonimu **Park Narodowy Południowego Spitsbergenu** dla obszaru chronionego na Svalbardzie (aklamacja);
  - dodanie egzonimu **Park Narodowy Północnego Isfjordu** dla obszaru chronionego na Svalbardzie (aklamacja);
  - dodanie egzonimu **Park Narodowy Północno-Zachodniego Spitsbergenu** dla obszaru chronionego na Svalbardzie (aklamacja);
  - dodanie egzonimu **Rezerwat Południowo-Wschodniego Svalbardu** dla obszaru chronionego na Svalbardzie (aklamacja);
  - dodanie egzonimu **Rezerwat Północno-Wschodniego Svalbardu** dla obszaru chronionego na Svalbardzie (aklamacja);
  - dodanie egzonimu **Masyw Świętego Gotarda** dla gór w Szwajcarii (aklamacja);
  - ustalenie, że egzonim **tunel Świętego Gotarda** odnosi się do dwóch tuneli w Szwajcarii – kolejowego (starego) i drogowego (aklamacja);
  - niewprowadzanie egzonimu **tunel Świętego Gotarda** dla tunelu kolejowego (nowego) w Szwajcarii (aklamacja);
  - dodanie egzonimu **Smalandia** dla regionu w Szwecji (aklamacja);
  - dodanie pseudoegzonimu **Kebnekaise** dla góry w Szwecji (aklamacja);
  - dodanie egzonimu **Ostryhom** dla miejscowości na Węgrzech (aklamacja);
  - zmianę egzonimu *Wyszegrad* na **Wyszegrad** dla miejscowości na Węgrzech (aklamacja) – od formy *Wyszegrad* istnieje nazwa *Grupa Wyszegradzka* (oficjalny

zapis stosowany przez władze polskie); było to miejsce spotkań królów Węgier, Czech i Polski w XIV w., które w literaturze historycznej zwane są „zjazdami wyszehradzkimi”;

- ustalenie, że egzonim **Kras Węgierski** odnosi się do regionu, a nie do wyżyny na Węgrzech (aklamacja);
- zmianę egzonimu *Góry Wyszegradzkie* na **Góry Wyszegradzkie** dla gór na Węgrzech (aklamacja);
- ustalenie, że egzonim **Średniogórze Zadunajskie** odnosi się do gór, a nie do wyżyny na Węgrzech (aklamacja) – większą część tego obszaru zajmują góry: Pilis (756 m n.p.m.), Las Bakoński (709 m), Góry Wyszegradzkie (699 m);
- skasowanie egzonimu **Średniogórze Węgierskie** dla obiektu na Węgrzech (aklamacja) – forma węgierska *Magyarország-középhegység*, podawana w dotychczasowych wykazach jako endonim, nie jest stosowana (pojawia się wyłącznie jako część nazwy *Észak-magyarország középhegység*, czyli formy wariantowej dla Średniogórza Północnowęgierskiego), nazwa polska stosowana jest zaś albo jako wariantowa dla *Średniogórza Północnowęgierskiego*, albo jako łączna nazwa dla Średniogórza Północnowęgierskiego i Średniogórza Zadunajskiego; Komisja uznała, że jako nazwa wariantowa dla Średniogórza Północnowęgierskiego jest zbędna, zaś jako łączna dla Średniogórza Północnowęgierskiego i Średniogórza Zadunajskiego błędna, gdyż nie należy łączyć fragmentów dwóch różnych krain geograficznych – Średniogórze Północnowęgierskie zaliczane jest do Karpat, a Średniogórze Zadunajskie do Niziny Środkowodunajskiej;
- skasowanie egzonimu **Góra Wolności** dla wzniesienia w Budapeszcie na Węgrzech (aklamacja) – nazwa *Góra Wolności* to dosłowne tłumaczenie nazwy węgierskiej *Szabadság-hegy* wprowadzonej w 1950 r. dla wzgórza (i leżącej na nim dzielnicy) noszącego wcześniej nazwę *Svábhegy* („Szwabskie Wzgórze”); w 1991 roku została przywrócona historyczna nazwa *Svábhegy*, zatem nie ma powodu stosowania egzonimu nawiązującego do wycofanej nazwy, tym bardziej, że obecnie egzonim ten nie jest stosowany;
- dodanie egzonimu **Park Narodowy Wzgórz Balatońskich** dla obszaru chronionego na Węgrzech (aklamacja);
- dodanie egzonimu **Rezerwat Biosfery Jeziora Nezyderskiego** dla obszaru chronionego na Węgrzech (aklamacja);
- dodanie egzonimu **Rezerwat Biosfery Mura-Drawa-Dunaj** dla obszaru chronionego na Węgrzech i w Chorwacji (aklamacja);
- dodanie pseudoegzonimu **Anglesey** dla wyspy w Wielkiej Brytanii (aklamacja);
- dodanie pseudoegzonimu **Anglesey** dla jednostki administracyjnej drugiego rzędu w Wielkiej Brytanii (aklamacja);
- dodanie pseudoegzonimu **Glasgow** dla miejscowości w Wielkiej Brytanii (aklamacja);
- dodanie pseudoegzonimu **Glasgow** dla jednostki administracyjnej drugiego rzędu w Wielkiej Brytanii (aklamacja);
- zmianę egzonimu *Hebrydy* na **Hebrydy Zewnętrzne** dla jednostki administracyjnej drugiego rzędu w Wielkiej Brytanii (aklamacja) – jednostka obejmuje wyłącznie Hebrydy Zewnętrzne, a nie całe Hebrydy, również nazwa gaelicka *Na h-Eileanan Siar* odnosi się do Hebrydów Zewnętrznych; gdy jednostka ta powstała w 1975 roku to nazwano ją po angielsku *Western Isles*, a jest to jedna z dwóch angielskich

nazw używanych na określenie całych Hebrydów, w 1997 roku nazwa ta została zmieniona na *Eilean Siar*;

- dodanie pseudoegzonimu **Severn** dla rzeki w Wielkiej Brytanii (aklamacja);
- skasowanie egzonimu **Kanał Tamiza-Severn** dla kanału w Wielkiej Brytanii (aklamacja) – dawniej był to bardzo ważny kanał, który został otwarty w 1789 roku, jednak w 1933 r. zamknięto go i obecnie jest to obiekt historyczny – na większej swojej długości (cały kanał liczył ok. 46 km) pozbawiony jest wody, która jest tylko w trzech odcinkach dawnego kanału: ok. 400 m koło śluzy Inglesham, ok. 1,25 km koło śluzy Eysey, ok. 11,5 km pomiędzy Sapperton a Stroud (z kilkunastoma przerwami w biegu kanału); tylko ten ostatni odcinek, który od lat jest rewitalizowany jako szlak turystyczny, na mapach topograficznych opisywany jest nadal nazwą *Thames and Severn Canal*; polska nazwa obecnie stosowana jest sporadycznie;
- dodanie pseudoegzonimu **Lewis** dla wyspy w Wielkiej Brytanii (aklamacja);
- dodanie pseudoegzonimu **Mull** dla wyspy w Wielkiej Brytanii (aklamacja);
- dodanie pseudoegzonimu **Skye** dla wyspy w Wielkiej Brytanii (aklamacja);
- ustalenie, że egzonim **Kanossa** odnosi się do ruin zamku, a nie do miejscowości we Włoszech (9 głosów za zmianą, 3 przeciw, 1 wstrzymujący się) – nazwa związana z zamkiem, do którego przybył niemiecki cesarz Henryk IV aby okazać skruchę przebywającemu tu papieżowi Grzegorzowi VII, a nie z leżącą u jego podnóża niewielką wsią;
- zmianę egzonimu *Alpy Weneckie* na **Prealpy Weneckie** dla gór we Włoszech (aklamacja) – obecna nazwa polska odpowiada nazwie włoskiej *Prealpi Venete*, ponadto góry te wchodzą w skład Prealp;
- ustalenie, że egzonim **Wzgórza Euganejskie** odnosi się do gór, a nie do wyżyny we Włoszech (aklamacja) – jest to długi na 20 km i szeroki na 10 km masyw pochodzenia wulkanicznego wznoszący się ok. 500 m ponad Nizinę Padańską;
- dodanie egzonimu **Park Narodowy Abruzzi, Lacjum i Molise** dla obszaru chronionego we Włoszech (aklamacja);
- dodanie pseudoegzonimu **Thorshavn** dla jednostki administracyjnej na Wyspach Owczych (aklamacja).

Ad 5. Omawianie wykazu nazw obiektów geograficznych z obszaru Rosji rozpoczęto do nazw jednostek administracyjnych. Dłużej dyskutowano nad polską nazwą Baszkirii. Rosyjska nazwa *Башкирия* jest obecnie formą nieformalną – oficjalna nazwa to *Республика Башкортостан* i od niej powszechnie stosowana jest nazwa skrócona *Башкортостан*. Jest to sytuacja analogiczna do nazw miast indyjskich, gdzie formy typu *Bombay*, *Calcutta*, *Madras* są nadal powszechnie stosowane, pomimo że oficjalne nazwy to *Mumbai*, *Kolkata*, *Chennai*. W przypadku obiektów z Indii, czy Kazachstanu, które w ostatnich latach zmieniły swoje nazwy, Komisja ustaliła, jako zalecane, nazwy nawiązujące do obecnych form urzędowych. Zaproponowano, aby analogicznie postąpić i w tym przypadku. Pojawiły się jednak głosy, że forma *Baszkortostan* będzie trudna do wymówienia, a obecna nazwa jest pod tym względem korzystniejsza. Ostatecznie, w pierwszym głosowaniu, członkowie Komisji opowiedzieli się za wprowadzeniem nazwy **Baszkortostan** (7 głosów za, 4 przeciw, 4 wstrzymujące się). W drugim głosowaniu opowiedziano się za stosowaniem dwóch nazw – nowej i dotychczasowej (13 głosów za, 0 przeciw, 2 wstrzymujące się). W trzecim głosowaniu ustalono, że nazwą główną będzie *Baszkortostan*, zaś wariantową *Baszkiria* (9 głosów za ustaleniem jako głównej nazwy *Baszkortostan*, 4 głosy za ustaleniem jako

głównej nazwy *Baszkiria*, 2 głosy wstrzymujące się). Następnie przyjęto, przez aklamację, zmianę oficjalnej (długiej) nazwy tej jednostki administracyjnej z *Republika Baszkirii* na ***Republika Baszkortostanu***.

W przypadku polskich długich (oficjalnych) nazw kilku republik zalecana jest forma przymiotnikowa, pomimo że nazwa rosyjska nie jest w tej formie. Formy przymiotnikowe w polskich nazwach republik stosowane są przeważnie wtedy, gdy również nazwa rosyjska ma formę przymiotnikową, w innych przypadkach stosowane są formy dopełniaczowe – wyjątkami były długie nazwy Inguszetii, Mari El, Mordowii i Osetii Północnej. Komisja uznała, że długie nazwy tych republik należy zmienić na formy odpowiadające nazwom rosyjskim, dlatego uchwaliła (prze aklamację):

- zmianę egzonimu *Republika Inguska* na ***Republika Inguszetii***;
- zmianę egzonimu *Republika Maryjska* na ***Republika Mari El***;
- zmianę egzonimu *Republika Mordwińska* na ***Republika Mordowii***;
- zmianę egzonimu *Republika Północnoosetyjska – Alania* na ***Republika Osetii Północnej – Alania***.

Ze względu na brak czasu, na kolejne posiedzenie przeniesiono dokończenie omawiania wykazu polskich nazw geograficznych z obszaru Rosji.

Termin kolejnego posiedzenia Komisji ustalono wstępnie na 8 maja 2013 roku.

Na tym posiedzeniu zakończono.

Protokółował:
Wiceprzewodniczący Komisji
mgr Maciej Zych

Przewodnicząca Komisji
prof. dr hab. Ewa Wolnicz-Pawłowska